

[Statsministeren]

på skolerne. I den forbindelse har Det Kriminalpræventive Råd forestået et toårigt forsøg på fire skoler med aktiv elevinddragelse. Eleverne er blevet inddraget i mange beslutninger på skolen, f.eks. om, hvordan økonomiske midler skulle anvendes, og om, hvordan man skulle benytte fællesområder. Erfaringerne har været yderst positive. De pågældende skolers udgifter til reparation og vedligeholdelse af bygninger og inventar er faldet kraftigt, og de sparede udgifter har kunnet anvendes til glæde for eleverne.

Blandt andet på den baggrund har undervisningsministeren udsendt en pjece om »at bestemme selv – med ansvar for konsekvenserne«. Heri er der lagt op til nye ansvarsområder for børnene og de unge, og tanken er, at man rundt omkring på de mange skoler skal gøre brug af de gode erfaringer, som man har haft med forsøget med aktiv elevinddragelse.

Der er også behov for på anden måde at styrke dialogen med eleverne. Det Kriminalpræventive Råd har i den forbindelse fremsat ønske om, at der gennemføres et udviklingsarbejde, som skal forbedre dialogen med eleverne om, hvad der er »et godt liv«. Jeg tænker her på et udviklingsarbejde, som gennemføres i et mindre antal skoler med henblik på at integrere materiale og pædagogiske foranstaltninger, der kan øge børnenes viden om livskvalitet og sundhedsspørgsmål i bred forstand.

Spørgsmålet om forebyggelse af vold mod børn er meget vanskeligt, men også meget vigtigt. Regeringen finder, at der er behov for at undersøge, hvilken sammenhæng der er mellem, at børn tidligt bliver udsat for vold, misbrug, omsorgssvigt og lignende, og på den anden side disse børns aldersmæssigt tidlige kriminalitet. Dernæst er der behov for at give dagens børn, som jo er de kommende forældre, oplysninger om, hvordan man kan undgå situationer, der leder til vold, også i familien. Et udviklingsarbejde på dette område vil på længere sigt kunne vise sig at være et af de mest positive tiltag.

Udviklingsarbejdet vil skulle ske såvel inden for undervisningssektoren som inden for SSP-samarbejdet. Et af målene er at udbrede og indøve den holdning, at vold ikke er egnet som middel til at løse konflikter.

7. Idræts- og foreningslivet

Ungdoms- og børnekriminalitet begås sjældent i skolen eller i hjemmet, hvor der er voksne sammen med børnene. Den væsentligste årsag til »drengestreger« og måske senere egentlig kriminalitet er mangel på engagement og mangel på udfoldelsesmuligheder i fritiden. Børns og unges virkelyst og energi skal så tidligt som muligt kanaliseres ind i konstruktive, udviklende rammer.

Her er netop idræts- og foreningslivet af afgørende betydning. De unge får positive interesser og mulighed for at bruge deres energi på en god måde sammen med andre, både børn og voksne.

Derfor er det meget vigtigt, at man udnytter de store muligheder, som netop idræts- og foreningslivet frembyder, for at nå ud til de mange børn og unge.

Det er vigtigt at få fat i alle de »almindelige« børn, unge og voksne, for hvem idrætsudøvelse er – eller burde være – en vigtig del af livet.

For at støtte det frivillige foreningsarbejde har regeringen fremsat forslag om en ændring af tipsloven med henblik på at modvirke stagnationen i tipstilkuddene. Forslaget går ud på midlertidigt at nedsætte statsafgiften på tipning med 3 pct., hvorved man kan forøge de tilskud, der ydes til idræts-, ungdoms- og kulturformål. Det vil indebære, at idrættens organisationer tilføres ca. 30 mill. kr. Der vil herved være mulighed for, at idrætsorganisationerne kan fortsætte det store kulturelle og sociale arbejde, som også har en direkte og indirekte kriminalitetsforebyggende virkning.

I nær fremtid vil regeringens breddeidrætsudvalg afgive betænkning om, hvorledes man kan forbedre idrættens vilkår. Udvalget vil bl.a. fremlægge forslag, som kan forbedre vilkårene for de idrætsligt dårligt stillede grupper af befolkningen, herunder unge med socialt vanskelige vilkår.

8. Det nære miljø

SSP-samarbejdet har vist, at det er nødvendigt at se på miljøet – og specielt børns og unges miljø – som en helhed.

De fysiske rammer kan hæmme eller fremme kontakten mellem beboerne og trivselen i området. Vi må undgå monoton bebyggelse og anonyme friarealer, når vi bygger nyt, og hvor miljøet er dårligt, må det forbedres.